

## Το Χαλάνδρι της εφηβείας

(ΔΖ) ... Και στο Χαλάνδρι μεγάλωσα, στο Χαλάνδρι, είναι αυτό που λέμε, από το παιδί γίνεσαι έφηβος και από έφηβος γίνεσαι άντρας, όλα αυτά συνέβησαν στο Χαλάνδρι... Στο Χαλάνδρι είχαμε ε,ε, τα πρώτα όνειρα. Δεν έχει σημασία πόσα πραγματοποιήθηκαν και πόσα στο ξύπνιο μας έσβησαν. Στο Χαλάνδρι είχαμε τις πρώτες αναταράξεις ερωτικές, εκεί ήτανε. Γιατί η ηλικία μας ήταν αυτή. Στο Χαλάνδρι έμαθα να καπνίζω ε,ε, και βέβαια όπως κι οι άλλοι συμμαθηταί μου τρώγαμε, πίναμε, μασούσαμε μετά φύλλα ευκαλύπτου ούτως ώστε όταν γυρίζαμε στο σπίτι να μη φανεί ότι έχουμε καπνίσει. Όλα αυτά, όταν τα ζήσει κανείς, είναι μία ολόκληρη ζωή που δεν ξεχνιέται εύκολα. Διότι ήτανε και η ζωή, δεν θα πω ποτέ η αγνότερη, καθόλου αγνή η ζωή. Όλοι αυτοί που λένε «η εποχή της αγνότητας» το λένε διότι δεν μπορούσαν να κάνουν διαφορετικά! Είχανε την αγνότητα αλλά το μυαλό μας δεν πήγαινε καθόλου στην αγνότητα. Το μυαλό μας ήτανε πάντα στο πονηρόν και πώς θα ξεπεράσουμε την αγνότητα των άλλων! [Γέλια] Λοιπόν... Αυτή ήτανε η ζωή μας και βέβαια το Χαλάνδρι πάντα το αγαπώ, στο Χαλάνδρι... απ' το Χαλάνδρι μπορεί να έχω φύγει από το 1968 αν θυμάμαι καλά, αλλά στο Χαλάνδρι πηγαίνω σχεδόν μία εβδομάδα, με πάρα πολλούς συμμαθητές μου, κάθε δέκα μέρες βρισκόμαστε. Το Χαλάνδρι είναι μέσα στην ψυχή μου...